

GELECEK GENÇLİĞİNDİR.

Günümüzde devrimci mücadele gerçek bir evrensellik kazanmış. Dünyanın her köşesinde emperyalizme ve kapitalizme karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için çetin savaşlar yürütülmektedir. Bu amansız mücadelede, başta ABD olmak üzere, gelişmiş emperyalist kapitalist ülkeler gurubu, emperyalizmin başlıca hareket üslerini, gerçilik, ırkçılık ve saldırganlık merkezlerini, yeni-sömürgeci politikanın temel dayanaklarını oluşturmaktadırlar.

Bugün genç kuşaklar, insanlığın derin dönüşümler ve yeni oluşumlarla yaşam anlayışının değiştiği ve "sömürü, zulüm, yabancılaşma, ahlaki ve entellektüel sefalet, kişilerin sosyal bilincinin yozlaşması üzerine kurulu" bir sistem olan kapitalizmin insanlık dışı bu niteliklerinin bütün iğrençliğiyle belirginleştiği bir döneme tanık oluyorlar. Yaşadığımız dönem, gerçekten hiçbir kuşağın yaşamı içinde meydana gelmeyen derin ve sarsıcı değişiklikleri kapsamaktadır.

Kapitalist toplumlarda gençlik, yaşı ve toplumsal durumu gereği burjuva ideolojisinden ve ahlakından yaşlı kuşaklara kadar etkilenmemiş, fedakar ve atılgan bir sosyal kesim oluşturmaktadır. Nitekim, nicel olarak çoğalan gençlik kesimi, demokratik ve politik eylemlerini gittikçe yoğunlaştırarak birçok ülkede ve Türkiye'de sosyal olayların önemli bir unsuru olmaktadır.

Gençlik, toplumdaki belirli bir yaş gurubunun oluşturduğu sosyal bir kategoridir. Sınıflı toplumlarda, toplumun çeşitli sınıf ve tabakalara bölünmüşlüğüne uygun olarak gençlikte çeşitli sınıf ve tabakalara dayanan heterojen bir yapı oluşturur. Örneğin kapitalist toplumda işçi gençlik, köylü gençlik, aydın-öğrenci gençlik, burjuva gençlik gibi. Gençlik toplumdaki çeşitli sınıf ve tabakalara ayrılmış ise de aynı zamanda topluma izafi bağımsızlığı olan bir sosyal guruptur. Kendine özgü cesaret, atılganlık, feragat, çağdaş akımlara daha kolay yatkınlığı gibi bir dizi özellikleri ile bu izafi bağımsızlığı açıklanabilir. Gençliğin bu anlamdaki bağımsızlığı daha çok onun yaşından ileri gelen bir niteliktir. Gençliğin toplumdaki ve mücadele sürecindeki yerini koyarken "izafi bağımsızlığı", onun sınıfsal bölünmüşlüğü ile birlikte alınmazsa hatalı bir yaklaşım olur. Bir kısım burjuva ideologları, gençliğin kısmi özelliklerinden hareketle, gençliği toplumdaki bağımsız bir sınıf olarak göstermeye çalışıyorlar. Diğer bir yanlış değerlendirme de gençliğin sosyal bir gurup olduğunu gözardı eden, gençliğin toplumdaki ve mücadeledeki yerini küçümseyen veya inkar eden görüştür.

Kapitalist dünyada topluma özgü gelişmeler bir bütün olarak gençliğin bünyesine de yansımaktadır. Bunlar uzlaşmaz sınıf ilişkileridir. Bundan dolayı, kapitalist sistemde gençlik hareketleri, sonuçta sınıf çıkarları arasındaki şiddetli çatışmanın doğrultusundan başka bir yönde gelişemez. Gençliğin toplumdaki yeri, sınıflar arasındaki ilişki ve ilişkilerin dışında değildir.

Bilindiği gibi işçi sınıfının devrimci mücadelesinin amacı, tüm çalışanları kapitalizmin hegemonyasından kurtarmak, insanın insan tarafından sömürülmesini ortadan kaldırmaktır. Bu nedenle bu kutsal amaç ve görev, sadece işçi sınıfının değil, geniş halk yığınlarının ve gençliğin çok büyük kesiminin de çıkarlarını ifade etmektedir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, gençlik deyince yalnız öğrenci gençlik anlaşılmaz. Burjuvazinin öğrenimden yoksun bıraktığı, kapitalist üretimle yaşam güçlerini alabildiğine sömürdüğü emekçi gençlik de genel olarak gençliğin önemli ve büyük bir kesimini teşkil eder.

Emekçi ve öğrenci gençliğin, tüm ülkelerdeki devrimci mücadelelerde, işçi sınıfının burjuvaziye karşı olan mücadelelerinde, yoksul dünya halklarının emperyalizme karşı olan ulusal kurtuluş mücadelelerinde tarihin sayfalarını süsleyen parlak başarıları vardır. Yine gençlik, Sosyalist devrimini yapan ülkelerde sosyalizmin kurulması sırasında en ağır, en zor görevleri fedakarca yerine getirmiştir.

Gençliğin, işçi sınıfının ve onun öncülüğündeki geniş halk kesimlerinin Kurtuluş Mücadelesine bu denli aktif katılımının nedenleri nelerdir? Önemli çoğunluğu ile gençliğin devrimci saflarda yer alması nasıl söz konusu olabilmektedir.

Bu soruların cevabını birkaç yönüyle birlikte ele almak gerekir.

Emperyalist-Kapitalist sistem karşısında, dünya sosyalist ülkeler sisteminin kurulmasından sonra, Kapitalizmin genel buhranı; Sosyalizmin dünya çapında güçlenmesi, Ulusal Kurtuluş savaşları, Uluslararası işçi sınıfı hareketi ve emperyalist kampın iç ilişkileri nedeniyle sarsıcı bir şekilde derinleşti. Emperyalist -Kapitalist sistem uluslararası planda büyük bir güç kaybına uğradı. Bu güç kaybı, politik, ekonomik, ve ideolojik alanda köklü bir şekilde ortaya çıktı. Sosyalizm ise dünden bugüne gelişti, güçlendi ve tayin edici maddi bir güç haline geldi. Bu iki sistemin tarihsel mücadelesi, ülkelerdeki sınıf mücadeleleri ve ezilen halkların Kurtuluş Savaşları, özellikle kapitalist koşullar altında geleceğe umutsuzca bakan öğrencilerin, amansızca sömürülen genç emekçilerin sınıf savaşına gün geçtikçe daha büyük bir güç olarak katılmalarına neden oldu.

Öğrencilerin aktif bir şekilde politik mücadeleye katılmaları, burjuva ideolog ve sosyologlarının iddia ettikleri gibi hiç de psikolojik nedenlerden ötürü değildir. Bu nedenlerin temelini tamamen sosyo-ekonomik koşullar oluşturmaktadır. Herşeyden önce, öğrencilerin büyük çoğunluğu bugün kapitalist toplumun asalak burjuva kesimine dahil değildirler. En iyi konumda bile öğrencilerin büyük kesimi, öğrenimlerini tamamlayınca, düşük ücretle çalışan meta üreticileri gibi, sömürülen bir çalışan-ücretli olma durumuyla karşı karşıyadırlar. Yine öğrencilerin önemli çoğunluğu köken itibarıyla küçük-burjuva ve orta sınıf ailelerden gelmekte; bu sınıf ve tabakaların hayat düzeyleri ise gün geçtikçe tekeli büyük burjuvazinin artan sömürü ve baskısıyla hızla düşmektedir. Bu da kendi ailelerinin katlanmak zorunda olduğu acı ve sıkıntıların bilincine varan mücadeleciler, atılğan ve fedekar geniş öğrenci yığınlarının oluşmasına neden olmaktadır.

Bir diğer neden olarak da, gençliğin yaşlı kuşağa nazaran büyük ailevi yük ve sorumluluklar altında ezilmemesi, enerji, cesaret ve atılğanlık unsurlarına sahip olması, adalet, namus ve onur gibi duygularının kuvvetli olması sayılabilir. Gençlik, yeniyen, doğruya ve gerçeğe yöneliktir. Gençliğin bu özellikleri ve idealleri, kapitalizmin iğrenç çirkinlikleriyle yüz yüze geldiğinde, "mutluluk yerine açlık ve sefalet, adalet yerine eşitsizlik, yalan ve sömürü, cesaret yerine korkaklık, yenilik yerine korkunç bir gericilikle" karşılaşır. Gençlik bu durumda elbette ki, daima ileri bir toplum düzeni için savaşan devrimcilerin yanında yer alır.

DEVİRİM MÜCADELESİNDE GENÇLİĞİN KONUMU

Devrimciler, devrimci mücadelede gençliğin konumuna oldukça önem verirler. "Gençlik kime aitse, gelecek onunundur... sözü doğrudur. Bu yalnız bir cümle değil, tarih tarafından onaylanmış bir gerçektir. Ve bunu unutmamak bizim yükümlülüğümüzdür. Gençliği, onun maddi ve kültürel çıkarlarının savunması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla, devrimci mücadele içine kazanıp çekmek gerekir."

Bugün bütün kapitalist ve bağımlı ülkelerde milyonlarca öğrenci ve emekçi genç, sosyo-ekonomik nedenlerin zorunlu bir neticesi olarak aktif bir şekilde politikayla ilgilenmekte; politik ve toplumsal sorunların çözümlenmesi için mücadeleye katılmaktadırlar. Gençlik hareketlerindeki yükselmenin ve gençliğin politik mücadelede oynadığı büyük rolün, çağımızın akışını belirleyen önemli özelliklerden biri olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Tarih, gençliğin devrim mücadelesinde kendine düşen görevi yerine getirebilmesi için, emekçi yığınların mücadelesi doğrultusunda örgütlenmesi ve eğitilmesi gerektiğini tartışılmaz bir kesinlikle saptamıştır. Fakat bundan gençlik örgütlerinin bağımlılığını anlamamak gerekir. Aynı şekilde, gençliği "devrimde öncü güç" olarak niteleyen ve buradan hareketle de gençlik örgütlerini siyasi bir "parti" gibi gören görüşler de temelden sakattır.

Bilim göstermiştir ki, gençlik örgütü bir parti değildir. Ve tek başına "iktidar" diye bir sorunu yoktur. Fakat, o, iktidar için mücadele eden emekçi yığınların en yakın müttefikidir. Gençliğin ve özel olarak da öğrenci gençliğin örgütünün herşeyden önce bir kitle örgütü olduğunu unutmamak gerekir. Yapısı bakımından gençliğin kitlevi örgütü olan böyle bir kuruluş, öncelikle ve özellikle, kendi kitlesinin demokratik taleplerinden kalkarak anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleye aktif katkıda bulunur ve bu mücadelenin vazgeçilmez bir unsurudur.

Ülkemizde gençliğin nispeten örgütlenmiş ve en politikleşmiş kesimi öğrencilerdir. "Geniş öğrenci yığınları, yalnız köhne bir eğitim sisteminin aksaklıklarına karşı, yalnız örgütlenme özgürlüğü için, yalnız eğitim kurumlarının yönetimine etkin bir şekilde katılmak için değil, aynı zamanda egemen sınıfların politikasına, onların düzenine karşı da başkaldırmaktadırlar."

Gençlik eylemleri, çağdaş burjuva toplumunun derinleşen, gittikçe kabaran krizini yansıtmaktadır. Türkiye de kapitalist bir ülke, emperyalizme bağımlı çarpık ve geri bir kapitalizmin hakim olduğu bir ülke olması nedeniyle gençliğin karşı karşıya olduğu sorunlar daha da ağırlaşmaktadır. Özellikle öğrenci gençlik, 12 Mart'tan bu yana emperyalizmin uydusu faşist iktidar ve tekellerin üniversiteleri kendi çıkarları doğrultusunda biçimlendirmek için geliştirdikleri terörist ve faşist girişimleri karşısında bugün daha zor şartlar altında bulunmaktadır.

Üniversitelerdeki özerkliklerin yok edilmesi, öğrenci derneklerinin kapatılması, öğrenimin öğrencilerin derslerinden başka bir şeyle uğraşmalarını önleyip "robot" olarak yetiştirilmesini amaçlıyacak şekilde düzenlenmesi öğrenci gençliğin devrimci mücadelesi önüne dikilen yeni engellerdir.

Bunlardan daha önemlisi, özellikle öğrenci gençlik üzerine yöneltilen, emperyalizm ve tekelci sermaye tarafından örgütlendirilen silahlı faşist-komando saldırı ve cinayet tertipleriyle devrimci-ilerici gençliği, yığınlardan ve halkın örgütlü mücadelesinden koparıp, içinden çıkılmaz dar bir kaos ortamına itmeyi amaçlamaktadır.

Yüksek öğrenim gençliği, demokratik mücadelesinde ileri adımlar atabilmek için bugün önünde duran engelleri aşmak zorundadır. Bunun da ilk şartı, güçlü bir demokratik yığın örgütünü yaratmaktan geçmektedir.

GENÇLİĞİN, ÖZELLİKLE YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜ SORUNU

Bugünkü mevcut durum, gerçekten öncelikle yüksek öğrenim gençliğinin güçlü bir şekilde örgütlenmesi gereğini dayatmaktadır.

Bilindiği gibi, bugün irili ufaklı bir çok gençlik örgütü bulunmaktadır. Türkiye solunda çok sayıda gençlik örgütlenmesi oluşunun temelinde ise, farklı dünya görüşlerine göre biçimlenen farklı çalışma ve örgütlenme anlayışlarının bulunması yatmaktadır. Gençlik kesiminde farklı ideolojik-politik çizgilerin mücadelesi için oluşturulan örgütlenmelerin gençliğin somut talepleri için verilmesi gereken mücadeleyi küçümsemeleri de, bu gençlik örgütlerinin kitle tabanından tecrit olmalarına ve dar bir grubun fraksiyon örgütü olarak kalmalarına yol açmaktadır. Gençliğin kısa vadeli güncel isteklerine yönelik bir mücadelenin, genel mücadele için hareket noktası olarak alınmaması, böylece geniş kitle tabanına dayanan güçlü bir örgütlenmeye gidilememesinin başlıca nedenlerinden biri olmaktadır.

Günümüzde mevcut öğrenci örgütlerinin hemen tümü kendilerinin birer kitle örgütü olduklarını iddia etmelerine rağmen, pratikte küçük bir gurubun kadro örgütü olmanın ileriye gidememektedir. Öğrenci gençliğin çözüm bekleyen yığınla akademik-demokratik ve ekonomik sorunlarına eğilmeyi küçümseyerek, eski hataların tekrarından kurtulmamakta ve böylece adeta bir siyasal parti veya hareket gibi çalışmaktadırlar.

Mevcut öğrenci örgütlerinin hemen hemen tümünde, demokratik bir kitle örgütünün boyutlarını aştığı halde; emperyalizme ve kapitalizme karşı emekçi halkın siyasal mücadelesini yönlendirmekten, diğer çalışan yığınlar arasında iktidar hedefleyen siyasal çalışmalarını yürütmeye kadar uzanan ve ancak bir politik partinin üstlenebileceği görevleri yerine getirme eğilimleri ağır basmaktadır.

Geçmişteki gençlik hareketlerinin de içine düştüğü bu hata, 1973'lerden sonra defalarca vurgulanmasına, hatta "sözde" herkes tarafından kabul edilmesine rağmen somut pratikte yine tekrarlanmaktadır. Bu nedenle, bu konu üzerinde, altını çizerek şunları bir kez daha açıkça belirtmekte yarar görüyoruz: Bilim göstermiştir ki, gençliğin demokratik kitle örgütü siyasal bir parti değildir. Ve siyasal bir partinin yerine getirmesi gereken görevleri kesinlikle üstlenemez. Gençlik örgütünün, herşeyden önce öğrenci gençliğin demokratik kitle örgütü olduğunu bir an bile unutmamak gerekir. Böyle bir gençlik örgütünün temel görevi, geniş öğrenci yığınlarının özellikle akademik, demokratik, ekonomik ve toplumsal sorunlarının çözümünden hareketle, bu geniş kitleleri burjuva ideolojisinin sınırları dışına çekmek ve gençliğin devrimci mücadelesini anti-emperyalist ve anti-faşist platformda pasifist ve maceracı bir çizgiye düşmeden yürütmek ve onu giderek başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın sosyal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmektir.

Gençliğin kitle örgütü tanımına geçmeden önce genel olarak kitle örgütünün tanımlanmasında yarar vardır. Şöyle ki; kitle örgütleri, işçi, emekçi kitlelerin ve halkın diğer kesimlerinin ekonomik, demokratik, mesleki ve toplumsal isteklerini en geniş ölçekte bir arada ve uyumlu olarak savunmak üzere oluşturdukları örgütlerdir. Gençliğin kitle örgütünü de bu tanım çerçevesinde ele almak gerekir.

Gençliğin örgütlenmesi, gençliğin genel sorunları etrafında ve o sorunların çözümü için olacaktır. Daha geniş anlamıyla gençliğin kitle örgütü gençliğin ekonomik-demokratik ve politik-toplumsal taleplerini birlikte ve programlı bir biçimde savunmak, bu istekler doğrultusunda birleşik mücadele sürdürmek için oluşturulan örgüttür. Doğru örgütlenme ve sağlıklı çalışmayla, üyelerine dönük çalışma yapan bir kitle örgütü, kitlenin somut sorunlarında hareketle tabanını politize etmesi gerekir. Sistemle olan çelişkiyi özünde taşıyan kitlenin tek tek somut sorunlarından yola çıkarak, bu sorunlara neden olan ana çelişki gösterildiğinde kitlelerin dinamik hale gelmesi ve politize edilmesi sağlanır.

Tanımından da anlaşılacağı gibi, gençliğin kitle örgütü ekonomik, demokratik ve toplumsal karakterlidir. Bu nitelikteki bir örgüt, gençliğin isteklerini somutlaştırmak, somutlaşan önerileri gençlik yığınlarına maletmek bu süreç içinde gençlik kesiminin bilinçlenmesi için çalışmalar yapmak zorundadır.

Diğer yandan, burjuvazi, sömürü düzenini sürdürebilmek ve gençliği halkın sorunları ile ilgilenmekten koparabilmek için genç kuşakları, bilimden-kültüre, sanattan spora kadar kendi yoz ideolojisi ile şartlandırmaya çalışmakta, düzenin parçası birer "robot"

haline getirmeye çabalamaktadır. Bu nedenle, geniş öğrenci yığınlarını burjuvazinin ideolojik etkinliğinden kurtarmak için gerçek ilerici-devrimci bir gençlik örgütü, asla küçümsemeden önemli bir görev olan ileriye dönük kültür, sanat, edebiyat, spor, vs. dallarında da yoğun bir çalışma göstermelidir. Bu şekilde bir çalışmayla ayrıca geniş öğrenci yığınları daha da etkin bir şekilde ilerici saflara çekilebilecektir.

Son olarak belirtmek gerekir ki, gençliğin demokratik kitle örgütünün örgütsel bağımsızlığı esastır. Çünkü örgütlenmesini geliştirmek, saflarını genişletmek ve kitle tabanında en yaygın olarak örgütlenebilmek için sektör davranışlardan kaçınmak ve örgütsel bağımsızlığını korumak zorundadır. En geniş birlikteliğin oluşturulması sözkonusu iken, gençliğin kitle örgütünün tek bir siyasi-ideolojik çizginin damgasını taşıması gerçekçi olamaz. Bu nedenle kitle örgütünün örgütsel bağımsızlığını titizlikle korumak gerekmektedir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI KURUMU

“ ÖĞK. GENÇLİĞİN YIĞIN ÖRGÜTÜ İÇİN ASGARİ BİRLİK İLKELERİMİZ

1. Emperyalist-kapitalist sisteme karşı olmak.
2. Kapitalizmin en gerici, en şoven, en kanlı iktidar biçimi olan faşizme ve her türlü faşist uygulamalara karşı olmak.
3. Uluslararası devrimci harekete karşı bölücü ve düşmanca tavırları reddetmek.
4. Halklar üzerindeki ırkçı, şoven ve militarist baskılara karşı olmak.
5. Dünya ilerici, demokrat ve devrimci gençliğinin emperyalizmin saldırgan, gerici ve savaş kışkırtıcısı politikasına karşı enternasyonal birlik ve dayanışmasından yana olmak.
6. Örgütlenme biçimi olarak, fakülte ve yüksek okul birim derneklerinin kurulmasını ve bunların tek bir federasyon altında birleşmesini savunmak.
7. Örgüt tabanını oluşturan öğrenci yığınlarının akademik-demokratik ve ekonomik sorunlarını küçümsemeden, bunların çözümü için mücadele etmek.
8. Öğrenci yığınları içinde politik çalışmaya ağırlık vermek, demokratik talepler uğruna mücadeleyi ülkedeki genel siyasi mücadeleye tabi kılmak.
9. Faşizme ve emperyalizme karşı aktif kitle mücadelesinden yana olmak.
10. Örgüt içinde demokratik-merkeziyetçi işleyişi benimsemek.
11. Demokratik kitle örgütleriyle burada belirtilen genel ilkeler çerçevesinde dayanışma ve uyum içinde çalışmayı benimsemek.
12. Orta öğrenim gençliğinin ilerici ve demokratik mücadelesini desteklemek.

YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN AKADEMİK-DEMOKRATİK TALEPLERİ

1. Ülkemizdeki sosyo-ekonomik çöküntüyü yansıtan üniversiteye Girişi Sistemi emekçi halk çocuklarının yüksek öğrenim imkanlarını tamamen kısıtlamaktadır. Sosyal adalet ve eşitlik ilkelerine uygun bir üniversite giriş sistemi gerçekleştirilmelidir.
2. Çürüyen kapitalist toplumda egemen sınıfların çıkarlarına hizmet eden bozuk eğitim sistemi kökten değiştirilmeli, üretimi ve halkın çıkarlarına temel alan ileri bir eğitim sistemi düzenlenmelidir. Yay-Kur ve Mektupla Öğrenim gibi bilimsel yetersizliği sözkonusu olan yüksek öğrenim metodları kaldırılmalıdır.
3. Eğitim özgürlüğünü ve can güvenliğini tamamen ortadan kaldıran faşist saldırı ve cinayet şebekeleri yüksek öğrenim kurumları ve öğrenci yurtlarından köklü bir şekilde temizlenmelidir.
4. Öğrencilerin yurt, burs, kredi, yemek, ders notları gibi sorunları ciddi bir şekilde ele alınmalı ve radikal çözümlere ulaştırılmalıdır.
5. Bütün yüksek öğrenim kurumlarını kapsayan ücretsiz sağlık bakımı sağlanmalıdır.
6. Parasız eğitim yüksek öğretim kurumlarının tümünde uygulanmalıdır.
7. Faşist Üniversiteler Yasası tümüyle değiştirilmeli, yeni Üniversiteler Yasası, üniversiteyi oluşturan tüm öğelerin katkılarıyla hazırlanmalıdır.
8. Ortadan fiilen kaldırılan Bilimsel ve İdari Üniversite Özerkliklerinin tekrar uygulanması için gerekli yasal ve Anayasal değişiklikler yapılmalıdır.
9. Yüksek öğrenim kurumlarını oluşturan üç temel öğenin de (öğrenciler, öğretim üyeleri, asistanlar ve diğer çalışanlar) Üniversite yönetimine katılması sağlanmalıdır.
10. Yüksek öğretim kurumları arasında ayrıcalık yaratan aksaklıklar giderilmelidir. M.E.B.'na bağlı Eğitim Enstitüleri Akademi haline getirilmeli, akademiler üniversitelere bağlanmalıdır.
11. Öğrenci Birliklerinin kurulmasını yasaklayan faşist yasalar derhal kaldırılmalıdır.
12. Öğrenci temsilcilerinin seçimindeki % 60'lık baraj sistemi anti-demokratiktir, kaldırılmalıdır. Akademilerde öğrenci temsilcisi seçilmelidir.
13. Bütün yüksek öğrenim kurumlarında sınıf geçme yerine ders geçme sistemi uygulanmalıdır.
14. Özellikle ülke ve halkın sorunlarıyla ilgilenen ilerici-devrimci öğrencilere uygulanan faşist nitelikli disiplin yasaları ve yönetmelikleri kaldırılmalıdır.
15. Yukarıda sıralanan maddeler bütün öğrenim kurumlarında sözkonusu olan temel talepleri içermektedir. Bunların dışında her fakülte ve yüksek okulun kendine özgü sorunları yine ilerici bir çözüme ulaştırılmalıdır.

Öğrenci yığınlarının bütün bu akademik ve demokratik talepleri uğruna verilen mücadele, ülkemizde başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın sürdürdüğü Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden ayrı düşünülemez. Ancak birlikte kesin ve tam sonuca ulaşacaktır.

NOT: Demokratik taleplere, "yüksek öğrenim kurumlarından polis ve jandarma karakolları kaldırılmalıdır" maddesi de eklenecektir.

Öğrenci gençliğin politik içerikli hedef ve taleplerini şu üç ana başlıkta
liyabiliriz.

I. Başta ABD olmak üzere, emperyalist-kapitalist sömürgeciler yurdumuzdan kovulmalı, ülkemizin bağımsızlığı gerçekleştirilmelidir. Buna bağlı olarak insanın insanı sevmesi, açlık, sefalet, işsizlik, pahalılık gibi kapitalizmin ürünü olguların sözkonusu edilmesi bir toplum düzeni kurulabilmesi için tüm gerici politik ve ekonomik engeller tasfiye edilmelidir.

Bu amaçla:

a. Ülkemiz ekonomisini yönlendiren -veya yönlendirilmesinde etkin olan- tüm yabancı şirket, banka ve kurumlara el konulmalı; yeraltı ve yerüstü tüm zenginliklerimiz emperyalist yağmacıların ve -hangi kesimi olursa olsun, mutlak surette emperyalizmle işbirliği yapan veya uzlaşan- büyük burjuvazinin özel mülkiyetinden kurtarılmalıdır.

b. Türkiye ve dünya emekçi halklarının çıkarlarına uygun bir dış politika izlenmeli; emperyalizme, sömürgecilğe, yeni-sömürgecilğe, ırkçılığa, savaş kışkırtıcılığın ve dünya gericiliğine karşı olan bir politika esas alınmalıdır.

c. Türkiye ekonomisini uydulaştırıp, kendisine iyice bağımlı kılmayı amaçlayan Ortak Pazar (AET) , Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) ve benzeri emperyalist sömürü tuzaklarıyla bütün ilişkiler koparılmalıdır.

d. Dışa bağımlı çarpık kapitalizmin bir ürünü olan Montaj sanayiine son verilmeli ve halkın çıkarlarına uygun bir ağır sanayi kurulmalıdır.

e. Ülkemizde hala "NATO Müşterek Savunma Tesisleri" veya benzeri isimlerle faaliyet göstermekte olan bütün yabancı üslere el konulmalı, tüm yabancı askeri ve sivil tesisler "yanlıştır" yurdumuzdan kovulmalıdır.

f. Emperyalist çıkarların uluslararası bekçisi, saldırganlık ittifakı NATO, Çukurova gibi askeri paktlardan derhal çekilmelidir. Türkiye'de Amerikalıların ikmal ve donatım sağlayan TUSLOG (Amerikan İkmal Teşkilatı), kaçakçılık merkezi haline gelen PX (amerikan postası), yasalara aykırı olarak kurulmuş olan APO (amerikan posta teşkilatı), Özel Amerikan Radyo ve Televizyon Kurumu gibi kuruluşlara ve benzerlerine derhal el konulmalıdır.

g. Eğitim, öğretim, kültür ve sanatta emperyalizmin ve burjuvazinin yoz işlevlerinin etkinliği tasfiye edilmeli; bunlar halkımızın yararına yeniden düzenlenip geliştirilmelidir.

II. Her türlü faşist baskı ve terörün kökü kazınmalı; bu nitelikteki yasa ve uygulamaların kaynağı kurutulmuş toplumumuzda en ileri düzeyde bir siyasal demokrasi gerçekleştirilmelidir.

Bu amaçla:

a. Kişinin en temel ve doğal hakkı olan düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne kısıtlama ve baskı yasak ve kısıtlamalar derhal kaldırılmalıdır.

b. Ülkemizdeki tüm faşist saldırı, baskın, siyasal yaralama ve ölüm olaylarının sorumlusu ve uygulayıcısı olduğu artık herkes tarafından açıkça bilinen Ülkü Ocakları adlı faşist şebekesi hakkında gerekli soruşturma açılarak derhal kapatılmalı, failer şiddetle cezalandırılmalıdır.

c. Dünyadaki neo-faşist partilerin Türkiye şubesi halinde çalışan, kanlı sömür ve zulüm diktası faşizmin ülkemizdeki en uç siyasal örgütü hakkında da gerekli adli tahkikat açılmalı ve bu siyasal örgüt derhal kapatılarak, sorumluları cezalandırılmalıdır.

d. Anayasaya aykırı olarak kurulmuş olan faşist Devlet Güvenlik Mahkemeleri derhal kapatılmalıdır.

e. Ceza Kanununda yer alan ve faşist Mussolini İtalya'sından alınmış olan 141-142 ve 146.maddeler kaldırılmalıdır.

f. Tüm siyasal tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır.

g. İşçi sınıfına genel grev, dayanışma grevi ve referandum hakları yasal olarak tanınmalı; lokavt suç sayılmalıdır.

h. Öğretmen, memur ve teknik eleman kitlesi üzerindeki faşist baskı ve kısıtlamalar derhal son verilmeli; grev ve toplu sözleşme haklarıyla donatılmış sendikalaşma özgürlüğü tanınmalıdır.

i. Çıracı-işçi gençliğe sigorta ve sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.

j. Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Kürt emekçiler üzerindeki ırkçı-şovar saldırılara derhal son verilmeli, jandarma ve komando zulmü kaldırılmalıdır.

k. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın ve gençliğin ekonomik-demokratik ve siyasal mücadelesini bastırmak amacıyla kurulmuş olan Toplum Polisi teşkilatı ve benzeri kurumlar lağvedilmelidir.

III. Uluslararası platformda başta sosyalist dünya sistemi olmak üzere tüm emperyalist güçlerle kardeşlik ve dostluk ilişkileri kurulmalı, ulusal kurtuluş savaşı veren halkların dayanışma ve dostluk ilişkileri kurulmalı, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele güçleri güçlendirilmelidir.

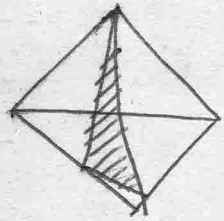
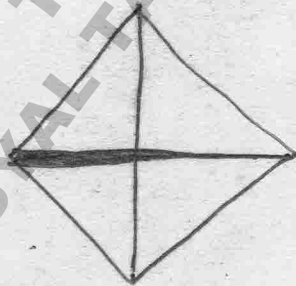
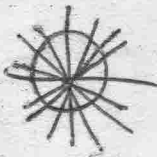
- ← * eleştiriler grubu özger
- ← * toplantı tutulmuş
- ← * eleştiriler her yerde yapılmalı

"dünya görüşü"

ayrı görüşler
ayrı tavırlar

yan "örgüt"

Söze değil
pratiğe bakalım.

forumlarında

1 2

enternasyonalizm

"teçrüt eme" → numunyeleştirilmiştir

IGD

Disk'in gelişmesi

"IGD tek frekansı on diğer"

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA KURUMU

1. Dünya ve Türkiye'de gelişim
2. Bu günkü durum (Lütfen - Belirli)
3. Bu gelişime du... demeli ve n...
özellikle.
4. Özgü Ög. Gelişim öncelikleri
zamanı ya... m... aydınlar.
5. Ög. gen. gelişim mevcut durum
ve acıktı sorunlar
6. Nasıl olur... özellikle
7. Sonuç.

TÜRKİYE SOSYAL TIRAKTİRMİNİ KEFİ